

Pethő N. Gábor

Májusi fagy

Válogatott versek és prózai írások

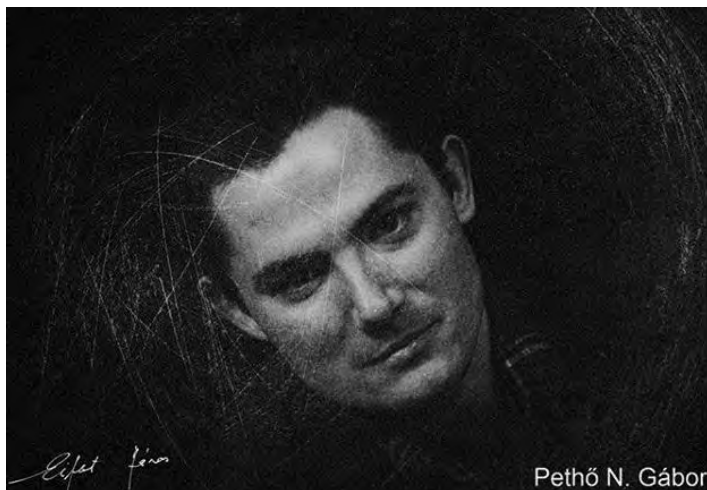
(2013-2015)

Budapest

Ajánlom e kötetet mindazoknak, akik egy percig sem hagytak kétségbe afelől, hogy nem naplopás, amiért sokszor akár éjjel firkálom cetlire, ami éppen foglalkoztat. Elsősorban a Fedél Nélkül c. lap stábjának, akik élen járnak ebben!

www.federnelkul.hu • hajléktalanok lapja

A poéta álma

Tegnap, vagy tán tegnapelőtt? A poéta
kedvese hajában matatott.

Álmomban - mondta - e Kedves voltam,
és most fogalmam sincs, ki is vagyok.

A Kedvese - regélte - igen, Kedvese voltam,
és a Kedves pörgött, forgott a napon,
nem sejtette, hogy ő a poéta,
és eszméltem... s már nem tudom,

Most már nem tudom - nyögte körbenézve,
hol az igazság? Melyik lehetek?
A poéta álmodta meg a Kedvest,
vagy ő álmodik mostan engemet?

Keserűn nevettem: ne tréfálg, literátor!
Ki volnál? Firkász. Tartsd a szád!
Hunyorított. Az álombéli Kedves
hitte és védte a maga igazát.

Hunyorított, én továbbmentem, majd
valami mégis elrévedeztetett.
Két napja törtem már fejem,
s egészen belebetegtetett;

És mára ráébredtem, az igazság mese,
minden és mindenki illúzió,
és a poéta álmodja örökké a Kedvest,
a Kedves őt, én mindünket, - és nincsen erre szó.

A fal felé

Befordultál a fal felé,
Hibátlanul,
Hiába,
A még finom két-három óra,
Míg álomba részegedsz.
Kitakarózol,
Csupán a vesegyulladás kedvéért
Állítod derekadra a ventilátort,
Meg a novella téma hiányában
Tengődsz,
A hajléktalanság előszobájában.
Tudod jól, amíg ezt leírod,
Sok százan, ezren, - nem mered folytatni
A számozást - élik át.
De így befordulni,
Tiszta, színtiszta hülyeség,
Tíz sincs, mármint este,
Tök jó volna egy ideig gondolni
A régi, marha nagy beszélgetésekre vadidegen, vad
Lányokkal,
Na, ma meg ez a kurva kilátástalanság,
Mikor akarod, nem akarod - trágárokodsz,
És beletörlöd a taknyod a faliszőnyegbe
A fal felé befordulva, ahogy már mondtam.
Utálok a rohadék mesejátékokat,
Ilyeneket anyám kiköpött volna egy A/4-esre,
Csak halálos betegen mással volt elfoglalva.
A gyógyszerek hatástalansága tett hitetlenné,
Meg a szarul összeszegelt ágy, amiből kifolyólag
Úgy tántorogsz ki reggel a klozetra,
Mintha full részeg lennél,
És ha igen? És ha igen???
Befordulva a fal felé,
Kifordulna önmagadból,

Nem látsz és nem hallasz semmit
A nihilizmusba fulladt külvilágból.
Szívod a cigid, majd a combodba oltod,
Ezek olyan megszokott hajnali semmiségek.
Ami nincs kiégve, nem soká ki lesz,
Mindent, ami felülbírál,
Mecáfolhatsz, vagy elítélhetsz.
Szabad országban élünk. Rabságban élsz.